

MARCELLA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

atijnse naam: 'aan (oorlogsgod) Mars toebehorend'.

Mrcella van Rome, Italië; weduwe; † 410.

Feest 31 januari

Wat wij weten van haar leven en sterven, danken wij aan de heilige kerkvader Hiëronymus. Terwijl hij in Bethlehem een leven van afzondering en bijbelstudie leidde, onderhield hij briefcontact met allerlei vrouwen die van hetzelfde ideaal bezielde waren als hij. Eén daarvan was Marcella die in Rome woonde. Hij noemde haar 'de roem der Romeinse vrouwen'. Zij moet ongeveer geboren zijn tussen 325 en 335. Reeds acht maanden na haar huwelijk werd zij weduwe, en verlangde haar leven toe te wijden aan versterving en gebed. Juist omdat zij van zo hoge afkomst was en te Rome in aanzien stond, sloeg haar besluit in de kringen waar zij verkeerde, in als een bom. Een hooggeplaatste consul, Cerealis die een oom was van keizer Gallus, probeerde nog naar haar hand te dingen, maar zij weigerde en hield voet bij stuk. Allerlei weduwen en meisjes uit de betere milieus begonnen zich bij haar aan te sluiten, zodat zij verschillende huizen stichtte voor vrouwen die ongehuwd wensten te blijven om zich des te beter te kunnen toewijden aan een godgewijd leven. Rome was in die tijden in verval; dergelijke voorbeelden maakten indruk.

In 410 vielen de Goten onder aanvoering van Attila Rome binnen en plunderden het. Dat leverde de gebruikelijke tafereelen van plunderingen, verkrachtingen en mishandelingen op. Marcella werd met zweepslagen bewerkt. Maar Marcella ging onbevreesd op haar beulen af om clementie te vragen voor de vrouwen en meisjes die onder haar verantwoordelijk waren gesteld. Kennelijk hadden de heidenen zich al meester gemaakt van ene Principia, een jong meisje dat Marcella behandelde en liefhad als was het haar eigen dochter; want zij pleitte met name voor haar. Haar moed maakte zelfs op de rauwe houwdegens indruk. Ze lieten de vrouwen verder ongemoeid en brachten ze zelfs in veiligheid in de kerk van Paulus-buiten-de-muren waar asielrecht heerste.

Intussen had Marcella zoveel klappen opgelopen, dat ze er in de loop van een aantal maanden daarna toch aan bezweek; in de armen van haar geliefde Principia.

Zij moet in de maand augustus gestorven zijn. Haar feestdag zal wel ontleend zijn aan de dag van haar feestelijke bijzetting, vijf jaar na haar dood.

Zij wordt afgebeeld met voorwerpen die betrekking hebben op gebed en boetedoening. Soms met meisjes aan wie zij lesgeeft.